

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр.Пловдив, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Г. Костадинова

при участието на секретаря Ваня Б. Казакова
като разгледа докладваното от Галя Г. Костадинова Търговско дело № 20225300900530 по описа за 2022 година

Предявени са иски по чл.45 от ЗЗД във вр. с чл. 432 КЗ и чл.86 ЗЗД във вр.с чл.429 ал.3 КЗ във вр. с чл.84 ал.3 ЗЗД.

Ищецът В. И. Н. ЕГН ***** от **** иска осъждане на ответника ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД ЕИК 121 265177 гр.София да плати 127 540лв. обезщетение за претърпени неимуществени, причинени от ПТП, настъпило на 05.08.2021г. в **** при управление на т.а. „Пежо Боксер“ с рег. № **** от И. И., с валидна застраховка Гражданска отговорност на автомобилисти, сключена с ответника, с период на действие от 23.06.2021г. до 22.06.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 05.08.2021г. до изплащане на сумата.

Твърденията са, че на 05.08.2021г. в **** на ул. ****, управлението от И. И. т.а. „Пежо Боксер“ с рег. № **** се движи на заден ход, при което не забелязва пешеходеца В. Н., удря го и го затиска със задната част на буса и го влачи няколко метра. В резултат на това на ищеца са причинени следните травматични увреждания: счупване на лява лопатка; счупване на лява раменна кост, с фрагментарна дислокация, обусловила необходимост от операция с вътрешна фиксация; счупване на дясна раменна кост, с фрагментарна дислокация, обусловила необходимост от операция с вътрешна фиксация; счупване на шиповидния израстък на 6 – ти гръден прешлен; счупване на 2 –ро, 3 – то, 4 – то, 5 – то, 6 –то и 7 – мо ребро вляво; счупване на 3 – то, 5 – то, 7 –мо, 8- мо и 9 – то ребро вдясно; контузия на двата бели дроба, с излив на кръв и въздух в гръдната кухина; увреждане на междупрешленните дискове в областта на ТХ 6 гръбначен прешлен; декубитални рани в

сакралната област; контузия на главата; множество разкъсно – контузни рани по крайниците и торса; постравматично стресово разстройство.

След ПТП ищецът по спешност с линейка е настанен с политравма в УМБАЛ Св. Георги Пловдив. Извършено е диагностично уточняване и стабилизиране на основни жизнени функции. Настанен е в „Клиника по ортопедия и травматология“, направени са множество изследвания и образна диагностика, консултации, поставяна е многократно кислородна маска поради изключително затрудненото дишане, извършено интензивно лечение и мониторинг, интензивно медикаментозно лечение и обезболяващо лечение. Извършена е операция по открито наместване на фрактурите на лява и дясна раменна кост с поставяне на остеосинтезни импланти, назначено медикаментозно и антибиотично лечение. След 12 – я ден настъпва влошаване на състоянието и на 17.08.2021г. по спешност е пренасочен във „Втора хирургична клиника“, извършени са изследвания и образна диагностика, интензивно медикаментозно и обезболяващо лечение, консултации и прегледи от интернист, рехабилитатор и психиатър. Стабилизирано състояние на 24.08.2021г., поради което е пренасочен за лечение в „Клиника по физикална и рехабилитационна медицина“ с терапевтична схема, активна рехабилитация, дихателна гимнастика, лечение с лазер и медикаментозно лечение. Изписан на 31.08.2021г.

През следващите 6 месеца е проведено лечение в домашни условия. Ищецът изпитвал силни болки, довели до прием на обезболяващи, въпреки което болките продължавали денонощно. Заради тежките гръдни травми прекарал повече от месец изцяло на легло, обездвижен. През този период е бил изцяло зависим от грижите на родителите и сестра си. Постепенно изправяне и раздвижване започва след първия месец при много силни болки, след 45 – я ден успява да излезе от дома си като до този момент движенията са били на кратко разстояние в дома при максимален седнал престой 20 минути поради бърза уморяемост и много силни гръдни болки. При необходимост от преглед и изследвания е бил „изнасян“ от близките си. За период от 3 месеца придвижването му е било само с помощта на близки. Силните болки в гърдите предизвиквали болки при всяко движения. До 4 – я месец след ПТП ищецът не е можел да се преоблича сам. Придвижвал се изключително трудно, имал режещи и нетърпими болки при опит да бъде хванат или повдигнат за торса.

Поради дългото обездвижване се появяват декубитални рани от залежаването в сакралната област.

Приемал е успокоителни и лекарства за сън поради невъзможност да спи, заради силните болки в гръдната област и стреса.

Месеци след ПТП има оплаквания от чувство на задушаване, невъзможност да поеме въздух. Движението на снагата е било съпроводено с болка.

Наложило се преустройство на леглото му, защото травмите и операциите не позволявали да спи, обърнат наляво и надясно, а заради гръдната травма и фрактурите на ребрата чувствал недостиг на въздух при лежане по гръб.

В болницата провежда консултации с психиатър, след изписването има беседи с психолог. Има увреждане на психическото здраве. Не се чувства същия човек поради: дългия възстановителен период, болките и невъзможността да се грижи сам за себе си, затрудненото финансово състояние, в което изпада заради множеството разходи по лечението, невъзможността да работи продължителен период от време. Ежедневно изживявал кошмара от катастрофата и спомена как след удара е затиснат и влачен под товарния автомобил и как задната гума се приближава към него и очаква всеки момент да бъде премазан. Стръска се при по – силен шум от автомобили, страхува се да излиза сам дори по квартални улици, чувства се нестабилен и напрегнат, станал по – затворен, избягва контакти, лесно раздразнителен е, подтиснат е, защото е в тежест на близките си, дълго време имал нужда от помощта на възрастните си родители.

Провежда лечение и рехабилитация, но няма пълно възстановяване, оплаква се от болки в раменете и гърдите, движението на снагата и раменете е силно ограничено и болезнено, не може да вдига ръцете си нагоре, изпитва слабост в ръцете и лесно се уморява, има болки, не може активно да си служи с ръцете, има тръпнене в горни и долни крайници, има главоболие, има болки при дълбоко поемане на въздух, изпитва отчаяние.

При операцията в дясно рамо е поставена метална остеосинтеза и поради нестихващи болки при нова операция металните тела са отстранени. Извършва нов курс физиотерапия, но продължава да има болезнени и ограничени движения и в двете ръце и затруднено самообслужване. Изпитва изтръпване на предна странична част на ляво бедро, насочен за консултации с невролог.

С протоколно определение № 1544 от 01.03.2022г. на РС Пловдив е одобрена съдебна спогодба, с която И. И. е признат за виновен за причиняване на ПТП с телесни увреждания на ищеца.

С ответника е сключена застраховка гражданска отговорност на автомобилисти за товарния автомобил, с който е причинено ПТП. На 22.06.2022г. извънсъдебно е предявена претенция за плащане на обезщетение, на което с писмо от 29.06.2022г. е предложено обезщетение от 50 000лв. за неимуществените вреди и 3 785.68лв. за имуществените. На 05.07.2022г. ищецът е възразил по определения размер, което не е уважено като окончателно е определено обезщетение от 46 285.68лв., което не е платено. За това съдът се сезира с процесната претенция като се твърди, че поради неплащане се търси цялата сума.

Ангажира доказателства, претендира определяне и присъждане на

възнаграждение в полза на един адвокат при предоставена безплатна правна помощ.

Ответникът ЗАД „ОЗК – Застраховане“ АД ЕИК 121265177 гр. София не признава иска. Признава извънсъдебно предявяване на застрахователното обезщетение, образуване на щета № 041110000102022 и определяне и доброволно плащане на 46 285.68лв. обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди.

Въвежда спор за механизма на ПТП с твърдение за съпричиняването му от пострадалото лице и за размера на неимуществените вреди.

Твърди, че пострадалият е пресичал пътното платно на необозначено за това място, по рисков начин, без да се огледа и да се съобрази с конкретната пътна обстановка. Не е предприел никакви действия за опазване на живота и здравето си. Предприетото пресичане е било насочено към възможно най – неразумната посока и точка, на която е можело да се осъществи – зад автомобил със запален двигател и включени светлини за задно движение. Автомобилът е бил в работен режим и с включени светлини за маневра заден ход, което трябва да се възприеме като намерение и готовност на водача да се придвижи назад.

Твърди, че ищецът е нарушил чл.107 от ЗДвП, чл.5 ал.1, чл.108 ал.1, чл.113 и чл.114 от ЗДвП, защото, ако ги бе спазил, не би се стигнало до ПТП и би могло да се избегне неговия резултат, евентуално уврежданията му биха били в много по – лека степен и в по – малък обем. Твърди, че допуснатите от ищеца нарушения са в пряка причинно – следствена връзка с вредоносния резултат и са допринесли за неговото настъпване, което обосновава съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца, което иска да се отчете при определяне на обезщетението чрез редуцирането му.

Възразява, че търсеното по размер обезщетение е прекомерно завишено и несъобразено с икономическите и социални условия в страната към датата на деликта, с конкретните обстоятелства. Претенцията не е адекватна и не съответства на реално причинените неимуществени вреди.

Счита, че застрахователните лимити не могат да бъдат критерий за определяне размера на обезщетението. Фактът, че се касае за обезщетение за вреди, причинени от ПТП, не следва да води до завишаване размера на обезщетяване в сравнение с обезщетенията, които се определят за неимуществени вреди следствие на трудова злополука, битови инциденти, хулигански прояви и т.нат.

Иска отчитане на социално – икономическите условия в страната и стандарта на живот на пострадалия при определяне на размера.

Тъй като обезщетението цели компенсиране на болки и страдания, а не предоставяне на блага, то трябва да е съизмеримо с реално причинените вреди, а не да е източник на обогатяване.

Възразява, че дължи обезщетение за забава от датата на уведомяването

му от пострадалото лице или от застрахования като се вземе по – ранната дата, а не от датата на деликта.

Ангажира доказателства, претендира разноски, представя справка по чл.80 от ГПК.

Съдът, след преценка на ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид въведените доводи и възражения, приема за установено следното:

Със съдебно одобрено споразумение от 01.03.2022г. по нохд № 1026/2022г. на Районен съд Пловдив, XXIII н.с., И. Н. И. с ЕГН ***** от ****, е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343 ал.1 б. Б, пр. 2 –ро, във вр. с чл.342 ал.1 от НК, за това, че на 05.08.2021г. в ****, при управление на МПС товарен автомобил марка „Пежо“, модел „Боксер“, с рег. № **** е нарушил правилата за движение: чл.40 ал.1 ЗДВП – „Преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението“, и чл.40 ал.2 ЗДВП – „По време на движението си назад водачът е длъжен непрекъснато да наближава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, той е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности“ и по непредпазливост е причинил на В. И. Н. ЕГН ***** средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на лявата лопатка, счупване на двете раменни кости в горния им край, довели до трайно затрудняване на движението на горен ляв и горен десен крайник; средна телесна повреда, изразила се в счупване на шест ребра вляво и шест ребра вдясно, довели до трайно затрудняване на движението на снагата, за което му е наложено наказание по НК.

От представената медицинска документация, изслушаните показания на свидетелите И. Н. И., Д. И.а В. и И. Т.ов Н. /последните двама сестра и баща на ищеца, даващи последователни, логични, непротиворечиви данни, които кореспондират и се потвърждават от писмените материали по делото, поради което съдът ги кредитира/, както и от изслушаните заключения на СМЕ на д-р Д. М. и САВТЕ на в.л. Т. П., неоспорени от страните, изготвени обективно, компетентно и безпристрастно, на които съдът дава вяра, и писмените материали по приложеното в оригинал нохд № 1026/2022г. на Районен съд Пловдив, XXIII н.с., се установява, че ищецът В. Н. от дълги години живее и работи в ****, като доставчик на кафе и безалкохолни напитки по заявка. В началото на месец август 2021г. се прибира при родителите си в България за летен отпуск, сестра му Д. В. му предоставя за ползване личния си лек автомобил Дация и на 05.08.2021г. по обед ищецът посещава офис на мобилен доставчик на услуги на бул. „****“ в ****, кв. ****, за закупуване на карта за мобилни услуги, като паркира лекия автомобил Дация на ул. ****.

Улицата е „глуха“, затворена, завършваща с тротоар към бул. „****“. При връщане към автомобила ищецът стъпва върху пътното платно на ул. ****, движейки се от юг на север. В същото време в дъното на ул. **** е спрял по средата на улицата, без изключен двигател, управляваният от И. И. бял товарен бус „Пежо Боксер“ с рег. № ****. Свидетелят И. е заредил със стока магазин, след което се връща в буса, приготвя следваща заявка и започва движение назад, осигурявайки си видимост само от страничните огледала.

Бусът е висок, задното огледало не дава пълна и цялостна видимост зад буса, поради което се оформя т.нар. „мъртва зона“, съгласно схемата от заключението на в.л. П.. Поради движение със скорост, по – висока от скоростта на пешеходеца, товарният автомобил застига пешеходеца Н. в гръб, който не попада в зоната на видимост, осигурена от външните огледала за обратно виждане, и така настъпва удар между буса и пешеходеца, който в конкретната пътна ситуация е бил неизбежен. След удара пешеходецът пада върху платното за движение, след което е влачен от буса до мястото, на което е открит, съгласно данните от досъдебното производство. След удара водачът на буса задейства спирачна система, продължава движение в първоначална посока, спира на място, премества товарния автомобил на юг на мястото, отразено в протокола за оглед и видно от снимковия материал.

Шофьорът на буса се обажда на Бърза помощ и на работодателя си.

Бусът е снабден с парктроници, които свидетелят И. твърди, че не са реагирани, на което съдът не дава вяра, защото липсват данни за техническа неизправност на МПС, като кредитира показанията на св. Д. В., даващи по – логични обяснения, научила от очевидци на място и споделени впечатления от ищеца, че от буса се чувала силна музика, което обективно е попретило на шофьора да възприеме звука на парктроника, реагиращ на препятствие, включително при приближаване на човек.

В това време очевидци на мястото, по молба на ищеца, се обаждат по телефона на сестра му – св. Д. В., която живее наблизо, и скоро тя се озовава на местопроизшествието, заедно с екипа на Бърза помощ. Ищецът повтарял, че не може да диша.

За механизма на настъпване на удара, съгласно заключението на в.л. Т. П., се установява, че ПТП е настъпило на хоризонтален, равен и прав участък от пътя, при движение през светлата част на денонощието, при неограничена видимост и ясно време. Платното за движение на мястото на произшествие има настилка от асфалт, която е била суха. Св. И. И. е управлявал товарния автомобил в посока от юг на север, на заден ход. Ищецът В. Н. се е намирал на същото място и се е движил в същата посока зад товарния автомобил. Между двамата е настъпил удар в задната част на товарния автомобил и в задната част на пешеходеца, който не е бил прегазен, а затистнат от буса. Скоростта на движение на товарния автомобил е била от 0 до 14.12 км/ч и се е запазила 14.12 км/ч в момента на удара. Скоростта на движение на пешеходеца Н. преди удара е била около 5.22 км/ч и се е запазила същата в

момента на удара.

От техническа гледна точка причини за настъпване на ПТП са движението на товарния автомобил на заден ход, при което водачът му е нямал възможност да наблюдава обстановката зад автомобила в огледалата за обратно виждане и по този начин не е успял да види движещия се зад автомобила пешеходец, както и движението на пешеходеца по платното за движение на ул. **** в момента, когато това не е безопасно, зад движещия се назад товарен бус.

Водачът на товарния автомобил е имал техническа възможност да избегне ПТП, ако наблюдава обстановката и територията зад управлявания от него автомобил. Поради невъзможност да наблюдава в огледалата за обратно виждане обстановката зад автомобила, водачът на буса се е поставил в невъзможност да избегне настъпването на удара с пешеходеца Н.. Ако водачът си бе осигурил лице, което да му сигнализира за движещия се зад автомобила пешеходец и лицето му подаде своевременно сигнал, удар между Н. и товарния бус не би настъпил.

От своя страна пешеходецът В. Н. е имал техническа възможност да избегне ПТП, ако се движи по наличните тротоари на ул. ****, които, видно от снимките от Албума за посетено местопроизшествие от досъдебното производство, образуват буквата „П“: от три страни са като единият тротоар е успореден на бул. „*****“, зад товарния бус е и „затваря“ улица **** към булеварда, а другите два тротоара са успоредни на ул. ****. Пешеходецът Н. е имал възможност от офиса на мобилния оператор на бул. „*****“ да се придвижи само по тротоара като завие наляво към колата си и премине не по първия /спрямо посоката му на движение/, а по втори тротоар на улица ****, до който е паркирана синята Дачия, която е управлявал, и в резултат на това движение да не стъпи върху пътното платно на пътя и да не пресече траекторията на товарния бус.

По спешност Н. е настанен в УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД. Установените травматични увреждания са: счупване на горния край на двете раменни кости – лява и дясна; счупване на лява лопатка; счупване на 2 – ро, 3 – то, 4 – то, 5 – то, 6 – то и 7 – мо ребро от ляво; счупване на 3 – то, 4 – то, 5 –то , 6 –то, 7 – мо, 8 – мо и 9 – то ребро в дясно; контузия на гръден кош и бял дроб с хемо – и пневмоторакс; счупване на шиповиден израстък на 6 –ти гръден прешлен; контузия на главата; разкъсно – контузни рани по крайниците и торса.

Извършена е хирургична обработка на раните и стабилизиране на увреденото общо състояние, след което се приема в Спешно ортопедично отделение. Извършена е предоперативна подготовка и след това открито оперативно наместване на фрактурите на двете раменни кости и фиксирането им със заключващи плаки и винтове. Поставени са Мители. Извършено е кислородолечение поради наличие на хемо и пневмоторакс. Проведена е антибиотична, антитромботична и болкоуспокояваща терапия.

Настъпило е усложнение на белия дроб и корема, поради което на 17.08.2021г. е насочен и приет във Втора хирургична клиника, където са проведени изследвания и консервативна терапия, след стабилизирано състояние е изписан на 24.08.2021г.

Същият ден е приет в Клиника по физикална и рехабилитационна медицина поради невъзможност за движение на горните крайници и затруднено самообслужване. Проведен е рехабилитационен курс, изписан е на 31.08.2021г. с указания за продължаване на рехабилитацията в доболничната помощ и в дома.

Поради спазване продължително време на постелен режим заради политравматизацията и увредата на гръдния кош и горните крайници, ищецът е получил декубитални рани в лумбалната област, за което през септември 2021г. е лекуван от хирург амбулаторно и с поставяне на превръзки в дома му.

Представената и проучена от д-р М. медицинска документация сочи, че ищецът многократно е преглеждан от ортопед – травматолог и невролог, провеждани са курсове по физиотерапия и рехабилитация през октомври, ноември и декември 2021г.

Има невъзстановяване на движенията в двете раменни стави, особено отвеждане и ротация, продължаваща болка, преобладаваща в дясно рамо, поради което постъпва в УМБАЛ „Еврохоспитал“ на 02.08.2022г., извършено е оперативно отстраняване на металните тела от дясна раменна става, изписан е на 04.08.2022г. с указания за провеждане на физиотерапия и контролни прегледи.

В същата болница постъпва отново на 03.10.2022г. и се отстранява метално тяло от лява раменна става, изписан е на 15.10.2022г. със същите указания.

При личен преглед на ищеца на 02.01.2023г. вещото лице д-р М. констатира, че има ротация и отвеждане на двете раменни стави. При дясна става отвеждането е до 100 градусов ъгъл и с по 10 % външна и вътрешна ротация; флексия 100 % и екстензия 20 %. Лявата раменна става е с по – големи ограничения като отвеждането е до 75 % и флексия до 80 %, ограниченията в останалите отвеждания са като при дясната става. При насилствено увеличаване на обема на движение се получава болка и в двете раменни стави.

При прегледа вещото лице констатира наличие на туморовидна формация в областта на левия хълбок с големина 20 – 25 см, с овална форма, дължаща се на организиран хематом.

Заклучението на в.л. М. е, че фрактурите на горните крайници представляват трайно затруднение на движението им за период повече от 4 – 5 месеца, при което възстановителният период със затруднения в движенията продължава и до момента. Предстоят ежегодни, планово провеждани ЛФК и

физиотерапия в оторизирани болнични заведения.

Счупване на ребрата отдясно и отляво е довело до трайно затруднение на движенията на снагата за период от 50 – 60 дни.

Останалите увреждания са довели до затруднения на движенията на горния крайник и снагата за период до 30 дни.

Политравматизацията на ищеца е настъпила по начина, който се твърди и доказва от САВТЕ, като участник на ищеца в ПТП като пешеходец, ударен от автомобил, и по време и начин са получени така, както се съобщава, при наличие на причинно – следствена връзка между ПТП и травматичните увреждания.

От показанията на св. Д. В. и И. Н. се установяван, че при приема на ищеца в Спешно отделение на УМБАЛ „Св. Георги“ ЕАД Пловдив първоначално лекарският екип не е давал положителни данни за състоянието му, извършената първоначална оперативна обработка е продължила дълги часове между 8 – 9 часа. Ищецът е поставен на изкуствено дишане. След пети – шести ден е изведен от интензивен сектор. Свидетелите започват ежедневни посещения и грижи при преместването му в хирургично отделение. Сестра му В. и майка му се грижат за ищеца през деня, през нощта при него е баща му И. Н., при което сестра му губи работата си. Ищецът е обслужван напълно от близките си, докато е в болницата – за естествени нужди, смяна на памперси, даване на вода и храна. Не му достига кислород и от близките му се поставя кислородна маска, за да диша. Непрекъснато приема обезболяващи.

Престоят в болницата е до края на август 2021г., след което ищецът е настанен в дома на родителите си, където обгрижването за него продължава. Около два месеца е неподвижен, на легло, лежи само по гръб, не може да се обърне нито наляво, нито надясно, не може да се движи, не може да се самообслужва. И до днес не може да спи, буди се по няколко пъти, стряска се. В домашни условия възстановяването продължава четири – пет месеца. През това време започва да излиза от дома и да провежда физиотерапия и рехабилитация във Втора градска болница и в районната поликлиника в квартала с помощта на близките си.

Движението на ръцете не се възстановяват. Ищецът не може сам да се изкъпе, не може да се срещне, не може сам да се съблече и облече, при къпане и бръснене му помагат баща му и майка му, при посещение на лекар, за физиотерапия и рехабилитация винаги е съпровождат от близък, който му помага с дрехите. При хранене му слагат лигавник, защото се капе, не може да вдигне ръце до устата. След изписване от болница и до момента пие болкоуспокояващи, както и лекарства за сън, защото продължава да се буди, стряска се, става по няколко пъти през нощта. Започва да приема големи количества храна, няма усещане за ситост, не знае какво количество храна поглъща.

В К. се връща пет месеца след ПТП - през декември 2021г., за страната

пътува обратно през август 2022г. с цел махане на планките първо в едната раменна става, през октомври 2022г. – и в другата. В К. живее на съпругески начала с приятелка, която му помага. През януари 2022г. се връща на работата си в К., но без пълно натоварване, оплаква се от бързо уморяване, от болки в ръцете, които продължават, от изтръпване на лявото бедро. И в момента е останало подуване в ляво бедро, констатирано от вещото лице М..

От изслушаното заключение по СПХЕ на в.л. д-р Д. К., дадено обективно, компетентно и безпристрастно, неоспорено от страните, което съдът кредитира, се доказва, че ищецът реагира адекватно на възприетата като животозастрашаваща ситуация на ПТП – правил опити да се освободи от автомобила, който го влачи около два метра; приет е по спешност в клиника с проведени множество изследвания; нанесени са му от удара множество травми. За около месец на болнично лечение е обслужван изцяло от близките си, след това за около три месеца се придвижва само с помощта на близки. Движенията са съпроводени с болка, ПТП довежда до временна неработоспособност за близо пет месеца, което го откъсва от работен процес, от социална среда и активност. Дълго време прекарва на легло, впоследствие е с ограничена двигателна активност. Социалната изолация засилва тревожността, несигурността и малоценностите изживявания. Получава пълна подкрепа от близките си, провежда непрекъснат лечебен и възстановителен процес, но дава оценка, че не постига задоволителни резултати, финансово все още се чувства нестабилен и в тежест на семейството си, има ограничени движения и лесна уморяемост, чувства се зависим от определени действия и обстоятелства.

При ищеца след ПТП се променя начина на живот, не може да полага труд, да се грижи сам за себе си за период от близо четири месеца, многократно е преглеждан от различни специалисти – невролог, ортопед – травматолог, провежда курсове за рехабилитация и физиотерапия. Поради естеството на понесените травми е можел да спи в една поза, което нарушава съня му, налага консултация с психиатър в болнична среда, приема ксанакс за известно време. В болницата продължително време е имал задушаване и необходимост от кислородолечение, бил е подтиснат, с малоценностови изживявания, чувство за срам, неудобство и вина спрямо семейството си, поради възникналите затруднения на всички нива. Бил е и е зависим от грижи, с обслужване на легло, впоследствие двигателните възможности се разширяват, но с необходимост от помощ за ставане, да бъде хванат с две ръце. Възстановяване на телесното състояние и емоционално стабилизиране настъпва към края на 2021г, когато заминава за К..

Н. при настъпване на ПТП и непосредствено след това е преживял реакция на остър стрес от понесената психическа и физическа травма, преминала в разстройство на адаптацията. Това състояние е продължило четири – пет месеца, с интензивни периоди на обостряне на ситуацията, свързана с поредица от медицински интервенции. Непосредствено след ПТП,

бидейки в ограничено физическо състояние, ищецът е изпитвал емоции от негативния регистър и невротични симптоми. Бил е консултиран с психиатър и е приемал за кратко успокоителни медикаменти. Негативните емоции се характеризират с тревожност, страхови изживявания, безсъние, задушаване и съпътстват периода на нарушена адаптация в рамките на около пет месеца след инцидента. Ищецът следва индивидуална изготвена програма за рехабилитация и физиотерапия.

Има признание на ответника, че за товарен автомобил марка Пежо, модел Боксер, с рег. № ****, има сключена застраховка Гражданска отговорност на автомобилисти с ответника по полица № BG/23/121001576693.

Ответникът признава и, че на 22.06.2022г. В. Н. предявява пред него претенция за плащане на обезщетение за имуществени вреди от 3 825.68лв. и за неимуществени вреди от 170 000лв., което се доказва и от представения препис на претенцията на л.36 и образуваната по нея пред ответника Щета № 0411 – 100 – 0010 – 2022. Определенето по щетата обезщетение е 3 785.68лв. имуществени вреди и 50 000лв. неимуществени вреди. На 22.07.2022г. по банков път ответникът плаща 46 285.68лв. общо обезщетение.

Ищецът признава, че не е здравноосигурено лице в страната като за лечението си заплаща необходимите здравни осигуровки, съгласно представените в първо съдебно заседание писмени материали от лист 191 и сл., и въпреки искането на ответника и задължението за това, не удостоверява месечен/годишен размер на получаваните в К. доходи, върху които се осигурява и които определят стандарта му на живот. Поради това при преценка на вредата и обезщетението ѝ съдът ще изходи от МРЗ за страната към датата на деликта, доколкото се касае за български гражданин, пострадал на територията на страната.

При тези данни исковете са доказани по основание и частично по размер.

Наличието на фактическия състав на деликта по чл.45 от ЗЗД спрямо ищеца от настъпилото ПТП е без спор по делото, за него в отговора не се повдига възражение, признава се настъпването му и се доказва от одобрената спогодба, имаща правните последици на влязла в сила присъда, задължителна за съда и страните, съгласно чл.300 от ГПК, както и направеното от ответника плащане на обезщетение по щетата.

Не се повдига спор и ответникът признава вида нанесени травматични увреждания на ищеца от ПТП като пряка и непосредствена последица, за които извънсъдебно плаща парично обезщетение за имуществени и неимуществени вреди.

Ответникът признава, че спорът се концентрира за размера на причинените неимуществени вреди и наличието на съпричиняване на увреждането.

Съгласно чл.51 ал.1 от ЗЗД, обезщетение се дължи за всички вреди,

които са пряка и непосредствена последица от увреждането като то може да бъде платимо еднократно или периодично. Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост – чл.52 от ЗЗД.

Съдът приема за доказано, че от ПТП на В. Н. са причинени посочените в исковата молба травматични увреждания, установени от д-р М.: счупване на горния край на двете раменни кости – лява и дясна; счупване на лява лопатка; счупване на 2 – ро, 3 – то, 4 – то, 5 – то, 6 – то и 7 – мо ребро от ляво; счупване на 3 – то, 4 – то, 5 – то, 6 – то, 7 – мо, 8 – мо и 9 – то ребро в дясно; контузия на гръден кош и бял дроб с хемо – и пневмоторакс; счупване на шиповиден израстък на 6 – ти гръден прешлен; контузия на главата; разкъсно – контузни рани по крайниците и торса, включително установения в хода на делото хематом на ляво бедро.

Възстановителният период е продължил повече от пет месеца, защото продължава и към момента с планови годишни рехабилитационни процедури поради невъзстановено движение и на двете ръце в пълен обем. Ищецът се връща на работа през януари 2022г., но и към ход на делото ограничения в движенията на двете ръце остават. Липсва пълно възстановяване на движенията на двете раменни стави, което води и до наличие на дискомфорт, появяващи се болки, ограниченост във възможните и осъществявани движенията, които ще съпровождат живота на ищеца без данни по делото за ясна прогноза за преодоляване на състоянието.

От показанията на сестрата и бащата, от СМЕ и СПХЕ се доказва, че за периода на възстановяване Н. е изживял много силни по интензитет и продължителност болеви усещания, намалявали бавно и трудно, с остатъчни епизоди. Изживени са различни по вид, обем и продължителност негативни емоции в периода на възстановяване и след това. Налице е влошаване качеството на живот за периода от първите пет месеца поради временна трудова и социална изолация, настъпила в резултат на това финансова нестабилност и зависимост от близките, пълна обездвиженост за два – три месеца на легло, поява и лечение на декубитални рани поради естеството на политравмата и изискващото се от това обездвижване и лечение, пълна зависимост за дълъг период от време от чужда помощ за пълно обслужване, наличие и до момента на зависимост от обслужване от близките, променени битови навици, среда и възможности, преживени впоследствие още две операции през лятото и есента на 2022г. за сваляне на металните тела от двете раменни стави.

Д-р К. установява, че в резултат на ПТП и причинените от това увреждания, Н. е преживял реакция на остър стрес и разстройство на адаптацията. Бил е консултиран в болнична среда от психиатър, приемал е за ограничен период от време ксанакс, в болнични условия е провеждано кислородолечение поради задушаване, продължителен период от време са приемани болкоуспокоителни, настъпва нарушаване в съня поради принудителното обездвижване за лечение.

Към датата на ПТП В. Н. е на 49г., работещ и живеещ на семейни начала в чужбина. Съдът, съобразявайки се с вида и характера на доказаните вредоносни резултати, настъпилите по вид, характер и продължителност от това неимуществени вреди, възрастта на ищцата към датата на деликта, периода на непълно възстановяване на физическите увреждания, изживеният спектър от физически и психически болки и страдания, промените чрез влошаване качество на живот, указанията на ВКС за съобразяване на социалните и икономическите условия, като съдът приема за доказани и прилага тези в страна към 05.08.2021г. поради липса на други данни и факта, че ищецът е български гражданин /МРЗ към датата на деликта е 710лв./, намира за справедлив размер на обезвреда на неимуществените вреди следните суми: по 30 000лв. за счупване на горния край на двете раменни кости – лява и дясна, общо 60 000лв.; 10 000лв. за счупване на лява лопатка; 20 000лв. за счупване на 2 – ро, 3 – то, 4 – то, 5 – то, 6 – то и 7 – мо ребро от ляво; 23 000лв. счупване на 3 – то, 4 – то, 5 – то, 6 – то, 7 – мо, 8 – мо и 9 – то ребро в дясно; 30 000лв. контузия на гръден кош и бял дроб с хемо – и пневмоторакс; 2 000лв. счупване на шиповиден израстък на 6 – ти гръден прешлен; 5 000лв. контузия на главата; 6 000 лв. разкъсно – контузни рани по крайниците и торса, включително установения в хода на делото хематом на ляво бедро, общо 156 000лв.

Основателно е възражението за съпричиняване на ПТП от пострадалото лице и оттук за съпричиняване на уврежданията, по смисъла на чл.51 ал.2 от ЗЗД, като при този принос не се включва в състава на нормата наличие или липса на вина на пострадалия. Съгласно трайно установената съдебна практика, съпричиняването по чл.51 ал.2 от ЗЗД е обективен факт и при него не се изисква и не се изследва вина на пострадалия. При съпричиняването е достатъчно да има принос на пострадалия чрез конкретни действия и/или бездействия, с които е способствал за настъпване на увреждащото действие или неговия вредоносен резултат. Нужно е доказване на причинно – следствена връзка между действията на пострадалия и настъпване на увреждането и/или неговите последици. Принос има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредата или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и вредите. Поради това практиката приема и е възможно съпричиняване както от малолетни, така и от лица, които не разбират и не могат да ръководят действията и постъпките си.

В горния смисъл са ППВС № 17/1963г., Решение № 12 от 14.07.2022г. на ВКС по т.д. № 194/2021г., I т.о., ТК, докладчик Мадлена Желева, Решение № 198 от 03.02.2017г. на ВКС по т.д. № 3252/2015г., II т.о., ТК, докладчик председателя Ваня Алексиева, Решение № 165 от 26.10.2010г. на ВКС по т.д. № 93/2010г., II т.о., ТК, докладчик Бонка Йонкова.

В случая, съгласно САвТЕ, приносът на пострадалото лице към настъпване на удара се изразява в движение върху пътното платно на ул.

****, в посока от юг на север. Ищецът е участник в движението, пешеходец по смисъла на чл.107 от ЗДвП, за който съществува задължението по чл.108 от ЗДвП да се движи по тротоара при наличие на такъв. Ищецът се е движил в населено място – ****, при наличие на тротоари, съгласно фотоалбума от досъдебното производство и изложената по – горе фактическа обстановка, които тротоари са били достъпни и по тях обективно е било възможно, макар и по по – удължена траектория, придвижване от офиса на Виваком, от където ищецът е излязъл, до мястото на паркирания от него личен автомобил Дачия, без да се стъпва по или пресича пътното платно на ул. ****. Също така при пресичане на пътното платно, съгласно чл.113 ЗДвП, пешеходците са длъжни да сторят това на пешеходна пътека, като се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства, да не удължават ненужно пътя и времето за престоя и при съобразяване със светлинните сигнали, а при липса на пешеходна пътека – при спазване на тези правила, които също са нарушени от Н., който е пресичал пътното платно въпреки наличие на тротоари и в нарушение на чл.113 ЗДвП чрез ненужно удължаване на пътя и престоя си на платното и поставяне сам в ситуация да не види и да не успее да се съобрази с предприетото от товарния бус движение на заден ход.

Приносът на извършителя към настъпване на ПТП е признат от него в одобрената съдебна спогодба и представлява съставомерно транспортно престъпление, при което водачът на ППС е предприел необезопасена и без пълна видимост маневра движение назад и се е поставил в ситуация да не възприеме слухово сигнала на парктроника на автомобила. Приносът на пострадалото лице се обсъди по - горе. При съпоставката на поведението на двамата за настъпване на деликта, съдът приема, че водачът на буса има 85 % принос към настъпване на деликта, а пострадалото лице е с 15 % принос.

В резултат на това обезщетението се редуцира на 132 600лв. поради намаляването му с 15 % поради съпричиняване. Ответникът извънсъдебно доброволно е платил 42 460лв. неимуществени вреди, поради което дължи остатък от 90 140лв., до който размер претенцията е доказана и ще се уважи, а за разликата следва да се отхвърли.

Доказаната суми се дължат от ответника с обезщетение за забава от 22.06.2022г., което е доказаната по делото дата на извънсъдебно предявената пред него от ищцата претенция за плащане, съгласно чл.429 ал.3 КЗ. Няма данни застрахованото лице да е уведомило ответника още на 05.08.2021г.

При този изход на делото – 71 % уважен размер на претенциите и 29 % отхвърлен размер на претенциите, ответникът дължи на съда за уважените искиове ДТ от 3605,60лв. и разходи за вещи лица от 568лв.

На пълномощника на ищеца, предоставил безплатно представителство и защита при условията на чл.38 от ЗАДв, при защитаван интерес от 127 540лв. възнаграждението по НМРАВ е 9 751,60лв., от което при уважена претенция 71 % се дължи от ответника плащане на 6 923,64лв.

При отхвърлени претенции от 29 % на ответника се дължи сумата от 1 426,80лв. възнаграждение за един адвокат. Дължат се и разходи за експертиза по съразмерност от 142,10лв., общо 1568,90 лв.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление гр. София 1301, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, съдебен адрес ****, ****, чрез адвокат Н. Ш., да плати на В. И. Н. ЕГН ***** от ****, ****, със съдебен адрес ****, чрез адв. Г. Д., 90 140лв. /деветдесет хиляди сто и четирдесет лева/ обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени от ПТП, настъпило на 05.08.2021г. в **** на ул. **** при управление на т.а. „Пежо Боксер“ с рег. № **** от И. И., с валидна застраховка Гражданска отговорност на автомобилисти, сключена с ответника по полица № BG/23/121001576693, с период на действие от 23.06.2021г. до 22.06.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 22.06.2022г. до изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за разликата над уважения размер на обезщетението за неимуществени вреди от 90 140лв. до предявения от 127 540лв., както и за обезщетението, включително за обезщетението за забава върху уважената главници от 05.08.2021г. до 22.06.2022г.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление гр. София 1301, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, съдебен адрес ****, ****, чрез адвокат Н. Ш., да плати на адвокат Г. З. Д. ЕГН ***** с адрес ****, на основание чл.38 ал.2 от ЗАдв възнаграждение от 6 923.64лв. /шест хиляди деветстотин двадесет и три лева и шестдесет и четири стотинки/.

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление гр. София 1301, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, да плати на Окръжен съд Пловдив ДТ от 3 605.60лв. /три хиляди шестстотин и пет лева и шестдесет стотинки/ и разходи за вещи лица от 568лв. /петстотин шейсет и осем лева/.

ОСЪЖДА В. И. Н. ЕГН ***** от ****, ****, със съдебен адрес ****, чрез адв. Г. Д., да плати на ЗАД „ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД ЕИК 121265177 със седалище и адрес на управление гр. София 1301, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, съдебен адрес ****, ****, чрез адвокат Н. Ш., разходи за отхвърлената част от исковете от 1568,90лв. /хиляда петстотин шестдесет и осем лева и деветдесет стотинки/.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр. Пловдив с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____